

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jana Šlosara a přísedících Bc. Marcely Toušovské a Heleny Hochmanové v hlavním líčení konaném dne 5. 5. 2020

takto:

Obžalovaný

■■. ■■ ■■■■■■, narozený ■■. ■■. ■■■■ v ■■■■■■ ■■■■, trvale bytem ■■■■■■ ■■■■, ■■■■■■ ■■■■, t. č. ve vazbě ve Věznici ■■■■,

je vinen, že

v přesně nezjištěné době v ■■■■ z ■■. ■■. 2019 na ■■■. ■■. 2019, v ■■■■■■ ■■■■, v ■■■■■■ domu čp. ■■■■ v ■■■■■■■■ ulici, po předchozí hádce fyzicky napadl poškozenou ■■■■ ■■■■■■■■, narozenou ■■. ■■. ■■■■, tak, že na ni ve společné posteli nalehl, vahou svého těla ji přitiskl k posteli, oběma rukama ji uchopil za krk, který jí silou stiskl ve snaze poškozenou umlčet, a takto jednal s vědomím, že rdoušení může vést ke smrti poškozené, přičemž poškozenou rdousil i přesto, že se zmítala, a pokračoval v něm i poté, co se poškozená přestala bránit, čímž poškozenou na místě usmrtil, když bezprostřední příčinou její smrti bylo udušení,

tedy

jiného úmyslně usmrtil,

čímž spáchal

zločin vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v délce **dvanácti let**.

6. Místo a čas nálezu těla poškozené vyplývají jak z protokolu o ohledání místa činu včetně fotodokumentace, plánek a náčrtků, tak z výpovědi svědka [REDACTED] [REDACTED], který objevil na hladině rybníka [REDACTED] [REDACTED] u obce [REDACTED] mrtvé tělo poškozené.
7. Znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a výslechu znalce MUDr. Jana Krajsy, PhD., bylo prokázáno, že popis mechanismu útoku obžalovaného na poškozenou odpovídá nálezům. Bezprostřední příčinou smrti poškozené bylo udušení.
8. Ze svědeckých výpovědí rodinných členů obžalovaného – [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] plyne, že nic nenasvědčovalo tomu, že by se obžalovaný chtěl s poškozenou rozejít – zrekonstruovali dům, plánovali spolu rodinnou dovolenou. [REDACTED], [REDACTED] i [REDACTED] měli a mají k obžalovanému kladný vztah, který měli i k poškozené.
9. Svědkyně [REDACTED] [REDACTED] potvrdila, že s obžalovaným obnovili blízký vztah, obžalovaný chtěl počkat, až děti dostudují a poté se s [REDACTED] rozejít.
10. Výpověď obžalovaného, že chtěl soužití s poškozenou ukončit, koresponduje také s excelovým souborem nazvaným Výdaje doma, který byl vytvořen v době od března do května 2019, zajištěným z notebooku obžalovaného, z něhož plyne, že obžalovaný se zabýval i ekonomickou situací po ukončení soužití (tabulky označené názvy Nyní a Po osamostatnění).
11. Výpis z aplikace [REDACTED], která byla nainstalována v mobilním telefonu jak obžalovaného, tak poškozené, prokazuje, že oba mobilní telefony vykazovaly data odpovídající totožnému pohybu v době od 11:34 hodin dne [REDACTED]. [REDACTED]. 2019, z čehož vyplývá, že mobilní telefon poškozené se nacházel u obžalovaného.
12. S popisem pohybu obžalovaného jsou v souladu jak kamerové záznamy zachycující v době, kdy měl obžalovaný odvézt mrtvé tělo poškozené, průjezdy vozidla typově shodného s vozidlem zn. [REDACTED] [REDACTED] obžalovaného ve směru od místa jeho bydliště k místu nálezů těla poškozené, tak sdělení společnosti Jablotron Alarms a. s., z něhož vyplývá, že u domu obžalovaného došlo k jeho zabezpečení dne [REDACTED] [REDACTED] 2019 v 18:21 hodin, bezpečnostní systém byl vypnut dne [REDACTED]. [REDACTED]. 2019 v 03:23 hodin a opětovně zapnut téhož dne v 05:05 hodin, což odpovídá odjezdu obžalovaného z domu a jeho návratu zpět.
13. Z odborných vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetiky, plyne, že na zajištěném stahovacím popruhu byla zjištěna biologická stopa odpovídající profilu DNA poškozené. Znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, bylo prokázáno, že v krvi poškozené se nacházelo 0,55 promile etanolu. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví trasologie, vyplývá, že nebyla zjištěna shoda otisku pneumatik na místě činu se vzorkem pneumatik na vozidle obžalovaného, relevantní informace nevyplývají ani z odborného vyjádření ohledně pachové identifikace a porovnání daktyloskopických stop.
14. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a odvětví klinická psychologie, a výslechu znalkyň MUDr. Marty Holanové a PhDr. Blanky Zapletalové, vyplývá, že obžalovaný netrpěl žádnou duševní poruchou, jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti byly zcela zachovány. Obžalovaný je citově umírněný, afektivně stabilizovaný, cílevědomý, odolný proti zátěži. Inteligence obžalovaného je zřetelně nadprůměrná, v jeho jednání dominuje racionální složka. Motivem jeho jednání byla dlouhodobá nespokojenost v manželství, existence milenky a odkládání rozhodnutí od rodiny odejít.
15. Po zhodnocení výše popsáných důkazů soud bez důvodných pochybností dospěl ke skutkovému zjištění tak, jak je popsáno ve výroku. S doznáním obžalovaného jsou zcela v souladu výše popsány důkazy. Obžalovaný po vzájemném dohadování a po bezprostřední výčitce uchopil poškozenou, která ležela v posteli, rukama za krk a přes její počáteční obranu ji zardousil. Obžalovaný musel vědět, že silné a déletrvající rdoušení může vést ke smrti poškozené.

Obžalovaný poškozenou rdousil, přestože se bránila, a rdoušení ukončil až chvíli poté, co se bránit přestala. Obžalovaný rdoušení v jeho průběhu nepřerušil, ač tak učinit zjevně mohl. Soud tak dospěl k závěru, že obžalovaný vzhledem ke svým znalostem a osobnosti věděl, že jeho jednání může vést ke smrti poškozené a byl s takovým následkem srozuměn. Uvedený závěr přiléhavě odpovídá výpovědi obžalovaného, že chtěl poškozenou umlčet.

16. Oproti obžalobě soud upravil popis skutku, když do skutkových zjištění zahrnul pouze děj do okamžiku smrti poškozené, neboť tím byla trestná činnost dokonána, a vypustil skutkový popis následného jednání obžalovaného, které již nemá bezprostřední vztah ke znakům skutkové podstaty trestného činu, jímž byl uznán vinným.
17. Obžalovaný byl podle obžaloby stíhán pro zločin vraždy podle § 140 odst. 2 tr. zákoníku, neboť měl poškozenou usmrtit po předchozím uvážení. Jediný důkaz, který by mohl vést k závěru o předchozím uvážení, je výpověď svědkyně [REDAKCE], která byla na své chatě nedaleko místa činu. Svědkyně již noc předtím (z [REDAKCE] dne [REDAKCE]. [REDAKCE] na [REDAKCE] dne [REDAKCE]. [REDAKCE] 2019) po čtvrté hodině ranní viděla siluetu auta a postavy, které by druhově odpovídaly vozidlu zn. [REDAKCE] [REDAKCE] a somatotypu obžalovaného, který by si, pokud by čin připravoval, přirozeně místo v daném čase mohl obhlížet. Svědkyně však neidentifikovala obžalovaného či jeho vozidlo jednoznačně, navíc na rozdíl od následující noci na žádných kamerových záznamech nebyl průjezd takového vozidla ve směru od [REDAKCE] [REDAKCE] zaznamenán. Nelze přehlédnout, že podle přehledu nastavení zabezpečovacího systému domu obžalovaného předchozí noc nemělo dojít k žádnému vypnutí či zapnutí ochrany. Soud má rovněž za to, že pokud by obžalovaný čin plánoval, pak by bylo vzhledem k jeho osobnosti a nadprůměrnému intelektu na místě předpokládat, že příprava zakrytí případných stop by byla promyšlenější a důkladnější (např. manipulace s alarmem, kamerové záznamy – dohledatelné průjezdy vozidla, jiný výběr lokality – nikoliv mělký rybník poblíž obydlené chaty a hlavní silnice). Nelze také přehlédnout, že z provedených důkazů vyplývá silný citový vztah obžalovaného k oběma jeho dětem. Je zřejmé, že pokud by obžalovaný usmrcení poškozené plánoval, musel by si být vědom, že zmizení [REDAKCE], resp. odhalení jejího usmrcení, navíc obžalovaným, by vztah [REDAKCE] k němu mohlo nežádoucím způsobem radikálně poškodit.
18. Z dalších důkazů (svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE], excelové tabulky) lze mít spolehlivě za to, že obžalovaný plánoval soužití s poškozenou ukončit, avšak nelze z nich dovodit, že tak chtěl učinit jejím usmrcením.
19. Z provedených důkazů tak nevyplývá, že by obžalovaný usmrcení poškozené plánoval, a proto soud jednání obžalovaného kvalifikoval odlišně od podané obžaloby – avšak ve shodě se závěrečným návrhem státního zástupce – a ze shodného důvodu vypustil druhou část popisu skutkového děje, jak je výše v bodu 16. uvedeno. Obžalovaný jednal přinejmenším ve formě nepřímého úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, když byl srozuměn s tím, že v důsledku jeho jednání může nastat smrt poškozené. Obžalovaný tak tím, že jiného úmyslně usmrtil, naplnil zákonné znaky skutkové podstaty zločinu vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku.
20. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédl k chování pachatele po činu a také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele (§ 39 odst. 1 tr. zákoníku).
21. Z rejstříků trestů, evidence přestupků a ani ze zprávy Městského úřadu v [REDAKCE] [REDAKCE] nebyly k obžalovanému zjištěny žádné negativní poznatky.
22. Za polehčující okolnost soud podle § 41 písm. l) tr. zákoníku hodnotí doznání obžalovaného. Soud rovněž přihlédl k vyjádřené lítosti a předchozímu řádnému životu podle § 41 písm. n), o) tr. zákoníku. Přitěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. a) až p) tr. zákoníku soud neshledal, nicméně

nelze přehlédnout jednání obžalovaného po dokonání trestného činu ve snaze zakrýt jeho stopy (způsob manipulace s mrtvým tělem, jeho zatížení a vhození do rybníka či zabití psa).

23. Obžalovaný je podle znaleckého zkoumání (bod 14.) intelektově nadprůměrný, prognóza jeho vývoje z hlediska protispolečenského jednání je příznivá, nadějná.
24. Trest byl ukládán podle ustanovení § 140 odst. 1 tr. zákoníku, u něhož sazba odnětí svobody činí deset až osmnáct let.
25. K uložení trestu odnětí svobody pod spodní hranicí trestní sazby soud odkazuje na stávající judikaturu, např. na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 5. 2014, sp. zn. 8 Tdo 550/2014, podle něhož pro aplikaci § 58 odst. 1 tr. zákoníku je nutné respektovat výjimečný charakter tohoto ustanovení a použít ho jen v těch případech, kdy lze přesvědčivě dovést splnění všech zde uvedených podmínek. Nemůže se jednat o souhrn jakýchkoliv polehčujících okolností, nýbrž jen takových, které se v dané kvalitě nebo kvantitě u konkrétního trestného činu běžně nevyskytují a výrazně snižují závažnost trestného činu, neboť jen za splnění těchto předpokladů může nabýt charakteru okolností výjimečných (např. věk blízký věku mladistvých, obžalovaný spáchal čin pod vlivem tíživých osobních nebo rodinných poměrů, které si sám nezavinil, k činu byl vyprovokován surovým násilným jednáním poškozeného apod.).
26. Přestože lze jednání obžalovaného označit za zkratové, impulzivní, nepromyšlené, jeho rodinné vazby za zachovalé, soud po zohlednění všech rozhodných okolností v této věci dospěl k závěru, že podmínky pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody nebyly v dostatečné míře naplněny. Nelze přehlédnout, že obžalovaný mohl nepochybně své neshody s poškozenou řešit jinak – rozchodem či rozvodem. V této souvislosti soud poukazuje na to, že obžalovaný se po závažném trestném činu snažil jeho stopy zakrýt, doznání učinil o několik týdnů později, a to až poté, co proti němu bylo zahájeno trestní stíhání.
27. Soud tak při úvaze o druhu a výměře trestu dospěl k tomu, že jiný než trest odnětí svobody nepřichází do úvahy, přičemž jeho délku s ohledem na výše uvedené rozhodné okolnosti vyměřil sice bez mimořádného snížení trestní sazby, avšak blíže k její spodní hranici, konkrétně na čtvrtině sazby, tedy v délce dvanácti let.
28. S ohledem na výše popsanou osobnost obžalovaného, polehčující okolnosti, jeho první uvěznění a příznivý předpoklad resocializace soud dospěl k závěru, že účelu trestu bude lépe dosaženo podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku ve věznicí s ostrahou a nikoliv ve smyslu § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku ve věznicí se zvýšenou ostrahou.
29. Kompresor a popruhy, které byly zajištěny a které obžalovaný použil pro zatížení těla poškozené, jsou věci zanedbatelné hodnoty, svojí povahou nejsou nikterak nebezpečné. Nelze přehlédnout, že obžalovaný je neužil při páchání trestné činnosti, ale až po jejím dokonání. Soud proto neshledal dostatečný důvod pro uložení trestu propadnutí uvedených věcí ve smyslu § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.
30. Poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR se řádně a včas připojila k trestnímu stíhání s nárokem na náhradu škody ve výši 550 Kč. Výše popsanými důkazy a vyčíslením nákladů na hrazené služby pojišťovnou byla prokázána příčinná souvislost mezi trestným jednáním obžalovaného a vzniklou škodou. Soud proto vyhověl nároku poškozené a obžalovanému podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil povinnost nahradit poškozené způsobenou škodu ve výši 550 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočce v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Vrchní soud v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro

nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Pardubice 5. května 2020

Mgr. Jan Šlosar v. r.
předseda senátu